

Dues corals i el públic donen impuls al Projecte d'Habitatges Socials del Seminari

Sis-centes persones van gaudir dissabte 15 de març, a les vuit del vespre, a l'Auditori Enric Granados de Lleida, d'un concert solidari a càrrec de les corals Shalom i Maristes, que van voler contribuir al projecte dels Habitatges Socials de l'antic Seminari diocesà. Els presents vàrem poder apreciar la boniquesa de les veus harmonitzades dels setanta-tres cantaires de totes dues corals lleidatanes, que van cantar, primer, per separat i, al final, units.

El programa del concert va tenir tres parts. En la primera, la coral Shalom, sota la direcció de Robert Faltus, va interpretar un variat repertori amb cançons de Joan Manel Serrat, Rossini, Bruckner, Rachmaninov, Taltabull i del mateix Faltus, entre altres. Tot seguit, la coral Maristes Montserrat,

dirigida per Gerard Riu, amb l'acompanyament d'Eduard Espinet al piano, va interpretar peces de Bach, Raimon, Di Lasso, Wagner i Jackson, entre altres. El concert va finalitzar amb el cant en comú de les dues corals.

El cant coral, la grandesa de l'Auditori, l'estètica dels colors dels fulards dels cantaires i les persones que s'havien aplegat allí per col·laborar en el projecte varen dibuixar un conjunt preciós, que ens esperona a continuar treballant per aquesta iniciativa solidària que està recollint el suport de moltes persones i que tants bons fruits està donant.

Un cop més, hem d'agrair el treball voluntari de la Comissió d'activitats del Projecte d'Habitatges, que ha organitzat aquest gran concert.

Uns 400 voluntaris participen en la Jornada d'Acompanyament al Dol

L'Auditori del Campus de Cappont de la Universitat de Lleida es va omplir de solidaritat i d'amor amb motiu de la Jornada d'Acompanyament al Dol i la Malaltia, celebrat el passat 14 de març.

En l'acte d'inauguració la vicepresidenta d'aquesta associació, Sra. Anna Maria Agustí, va remarcar que «tenir consciència de finitud permet viure amb més amor i responsabilitat».

La conferència inaugural, titulada «Els processos de dol en la integració personal i social», va anar a càrrec del psiquiatre i psicòleg Dr. Jorge Tizón. A més d'una taula rodona, es van presentar diverses experiències d'acompanyament al dol i la malaltia. Aquesta associació va néixer a Lleida l'any 2004 amb l'objectiu d'ajudar i recolzar persones en dol, especialment les qui estan vivint la mort d'una persona estimada.

AJUDANT A VIURE

Triomfar sense triomfalisme

Aquest Diumenge de Rams en la Passió del Senyor celebrem l'entrada triomfal de Jesús «mansoi i humil» a Jerusalem. Una entrada que podem contemplar des de diferents perspectives: des de la perspectiva dels fariseus, per als quals comença el compte enrere perquè van per ell; des de la mirada preocupada dels més amics de Jesús, admirats també que hagi complert la seva paraula i s'hagi arriscat a tornar-hi; des d'aquells grecs que, segons l'evangeli, «s'interessen» per ell; des de la gent que crida Hosanna, tot i que després demanaran la llibertat de Barrabàs; o des del mateix Jesús que pren la iniciativa, conscient d'allò que significa la seva entrada a Jerusalem.

Els deixebles recobren amb els seus mantells les humils muntures; la gent «nombrosa» ornamenta el camí també amb mantells i rams. Aquesta entrada triomfal és un ressò de l'entrada de Salomó a Jerusalem (cfr. 1Re 1). Ell és el Messies i vol donar-ho a entendre d'una manera clara i neta, encara que sense triomfalisme. Jesús busca el seu reconeixement però no des de la prepotència, ni amb aliances ambigües. La seva entrada a Jerusalem és el compliment de la utopia profètica: arriba un rei humil (servent) que convoca a tothom (cfr. Is 62,11-12; Za 9,9-10). El signe és el Rei sobre un ase, la cavalcadura més humil. Un Rei de pau que manifesta una forma de senyoriu que no és dominació. És el Messies, ho ha fet veure amb les seves obres i paraules, i ara demana que se li reconegui a la ciutat del Messies. És com una ràfega de llum en el camí de la Creu, com ho serà la Transfiguració a la muntanya del Tabor.

Cal que contemplem la Passió des de la Resurrecció (Pasqua), sabent ja que l'última paraula la té la VIDA. No es poden separar: la mort no s'explica sense la resurrecció i viceversa.

Com escrivia un malalt al seu Diari: «Amb tantes confluències de vestits nous, nens que canten i palmes, penso en aquesta paradoxa d'unes festes de sang preparades per un dia de goig sense límits. En realitat no hi ha tal contraindicació, perquè la Creu allò que fa és salvar i, per tant, és fonamentalment alegre. Quan el Crist acceptà aquella fira del Diumenge de Rams, sabia allò que es feia. És com en aquelles funcions en les que al principi i al final surten els artistes tal i com són, per a dir-nos que el dolor i la sang que hi ha és pròpia de la representació, però que tots segueixen vius i alegres, i que això és lo important. A Setmana Santa s'ha de plorar, perquè és una pena que el Crist hagi hagut de passar això per nosaltres; però, sobretot, cal riure i cantar, perquè, Déu n'hi do quin Cel que ens obre el Calvari en només unes hores!» (beat Manel Lozano Garrido, el Lolo).

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

Aquesta imatge parla

JOAN RIGOL

Estimar més enllà de la mort

El polític, humanista i doctor en teologia i filosofia Joan Rigol, inspirat en la recerca filosòfica de Gabriel Marcel, que el va portar a formular la necessitat existencial del més enllà, ha publicat la tesi doctoral *Amor més enllà de la mort en l'obra filosòfica de Gabriel Marcel* (Facultat de Filosofia de Catalunya). Rigol, com Marcel, va perdre una persona estimada, i en el text reflexiona sobre com «estimar més enllà de la mort».

Com estimar després de la mort?

La pregunta «s'acaba tot en la materialitat del nostre cos al morir o som més que aquesta materialitat?» ens la fem els qui hem perdut una persona estimada. La resposta de Marcel és: «Tenim llibertat i som capaços d'estimar, i això no depèn de la materialitat que som, sinó de l'esperit que tenim a dins». Sense esperit no hi ha llibertat ni capacitat d'estimar. I conclou: «La persona estimada viu en la plenitud del seu esperit, i els qui romanem a la terra portem aquest esperit de llibertat i amor.»

Per tant...

Això fa possible que hi hagi un diàleg viu entre els qui som en el temps i l'espai, i els qui són ja en la plenitud del seu esperit.

Què és la fe?

La fe, tal com l'entenc, és el coratge de veure i viure la teva dimensió espiritual des de la perspectiva de Déu que t'estima. Lògicament, això no està renyit ni amb la ciència ni amb l'experiència humana, però sí que et dona una visió transcendent de la teva pròpia vida. Jesús ens ha donat la dimensió humana d'aquesta divinitat dient-nos que Déu és Pare i que totes les persones som germans els uns dels altres, des d'aquesta perspectiva de la pròpia fe.

Oscar Bardají i Martín

DIVENDRES SANT

Dia de Terra Santa

El Divendres Sant se celebra la col·lecta pontifícia per als Sants Llocs i les obres que la Custòdia de Terra Santa regenta en el país de Jesús.

Aquest any té com a lema: «Ell és la nostra pau.»

Enguany Terra Santa és especialment present perquè el papa Francesc la visitarà del 24 al 26 del proper mes de maig.

El papa Francesc, en el missatge per a la Jornada Mundial de la Pau (1 de gener), escriu: «La fraternitat humana ha estat regenerada en i per Jesucrist amb la seva mort i resurrecció. La creu és el lloc definitiu en què es funda la fraternitat.»

El comissari de Terra Santa a les diòcesis catalanes és el P. Manuel Prades, franciscà. La col·lecta es pot enviar a: c/ Santaló 80, 08021 Barcelona, t. 932 092 090, c/e: terrasanta@franciscans.cat

SER PADRES

Si los padres se separan

Los adultos se divorcian entre ellos pero, que yo sepa, los padres no se divorcian de sus hijos. Ahora bien, una cosa es la teoría y otra, muy distinta, la práctica. En la confusa situación de una separación, los psiquiatras de familia insistimos en esto: que el fracaso de la pareja conyugal no obstaculice el triunfo de la pareja parental. Para lograrlo es necesario:

- Que el hijo se sienta amado por ambos padres y no hacerle escoger a uno solo de los progenitores en detrimento del otro.
- Cuando un padre hable del otro delante del hijo, no tiene que recrearse amplificando sus rasgos negativos, sino que debe resaltar sus rasgos positivos.
- Que un padre no ejerza una *educación opuesta* para fastidiar al otro, desautorizándole cuando esté con el hijo; por el contrario, debe autorizar la educación que le da («Si tu madre, o padre, ha dicho que hay que hacerlo así, hazlo, porque seguro que es lo mejor»).
- Que sepan perdonarse el uno al otro por los motivos que han llevado a la separación. Ante los ojos del niño sus padres se engrandecen si actúan de esta manera desapasionada. Ya que un padre lleno de rencores y odio, por más voluntad que ponga, no lo hará bien.
- En las sesiones de terapia familiar dedicadas a la pareja confío siempre en la eficaz terapia del perdón.

Dr. Paulino Castells

(Consejos del doctor para padres principiantes, Edicions 62, Barcelona)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El Triduum Pasqual i la Pasqua: solemnitat de les solemnitats

Al inici del cristianisme cada diumenge era la pasqua setmanal i progressivament la seva celebració jueva es cristianitzà traslladant-la al següent diumenge com la Pasqua cristiana i «solemnitat de les solemnitats».

L'hebreu *pasqua* vol dir *pas* i s'aplica al *pas de Déu* alliberador de l'esclavitud dels jueus, recordat a la seva festa de pasqua (Ex 12). D'aquí sorgí l'aplicació a «Crist, com la nostra pasqua» (1Co 5,7), esdevinguda pel seu *pas* de la mort —*Divendres Sant*— i la sepultura —*Dissabte Sant*— a la resurrecció —*Diumenge de Pasqua*. Per això, aquests tres dies, iniciats en l'Eucaristia vespertina del Dijous Sant, formen el *triduum pasqual*.

El *triduum pasqual* se celebra amb textos bíblics memorables i signes expressius (lavatori dels peus, gran pregària universal, veneració de la creu, vetlla nocturna, foc nou, processó, l'*Exultet*, renovació de les promeses baptismals). Per això es perllonga cinquanta dies, número de plenitud, que això vol dir *Pentecosta*, amb set diumenges pasquals marcats per les lectures dels Fets dels Apòstols i dels Evangelis de Joan i el d'Emaús, que mostren com l'Esperit del Ressuscitat comunica l'esperança plena a la història i al viure cristià de cada dia!

Dr. Salvador Pié

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 14. ■ Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Is 42,1-7 / Sl 26 / Jn 12,1-11]. Sant Tiburci, mr.; sant Lambert, bisbe; santa Domnina, vg. i mr.
- 15. ■ Dimarts** [Is 49,1-6 / Sl 70 / Jn 13,21-33.36-38]. Sant Telm (denominació amb què és conegut popularment el beat Pedro González), rel. dominicà, de Galícia; sant Crescent, mr.
- 16. ■ Dimecres** [Is 50,4-9a / Sl 68 / Mt 26,14-25]. Sant Toribi de Lièbana, bisbe; santa Engràcia, verge, i companys màrtirs a Saragossa.
- 17. □ Dijous** [Missa de la Cena del Senyor: Ex 12, 1-8.11-14 / Sl 115 / 1Co 11,23-26 / Jn 13,1-15]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i mrs. a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac 155-166) i mr.
- 18. ■ Divendres** [Celebració de la Passió del Senyor: Is 52,13-53,12 / Sl 30 / He 4,14-16;5,7-9 / Jn 18,1-19,42]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; beat Andreu Hibernon, rel. franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, rel. carmelitana.
- 19. ■ Dissabte Sant.** Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.

Comença el temps de Pasqua

- 20. □ † Diumenge vinent**, Pasqua de la Resurrecció del Senyor (lit. hores pròpia) [*Vetlla*: després dels textos de la Llei i dels Profetes, Rm 6,3-11 / Sl 117 / Mt 28,1-10. *Missa del dia*: Ac 10,34a.37-43 / Sl 117 / Col 3,1-4 (o bé: 1Co 5,6b-8) / Jn 20,1-9 (o bé: Mt 28,1-10). *Per a la missa vespertina*, l'Evangelí pot ser: Lc 24,13-35]. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

DIUMENGE DE RAMS O DE LA PASSIÓ DEL SENYOR

▶ Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 50,4-7)

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre, em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble.

El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrera: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

▶ Salm responsorial (21)

R. *Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?*

Tots els qui em veuen es riuen de mi, / amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa: / «S'ha adreçat al Senyor, que l'alliberi, doncs; / que el salvi, si tant se l'estima». R.

M'envolta una munió de gossos, / em rodeja un estol de mal factors, / m'han lligat les mans i els peus, / puc comptar tots els meus ossos. R.

Es reparteixen entre ells els meus vestits, / es juguen als daus la meva roba. / Almenys vós, Senyor, no us allunyeu; / força meva, cuiteu a defensar-me. R.

Anunciaré als meus germans el vostre nom, / us lloaré enmig del poble reunit. / Fidels del Senyor, lloeu-lo, / fills de Jacob, glorifiqueu-lo, / reverencieu-lo, fills d'Israel. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de capturar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

▶ Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Mateu (Mt 26,14-27,66) (Fragment)

Des del migdia fins a mitja tarda s'estengué una foscor sobre tota la terra. Cap a mitja tarda Jesús crida amb tota la força: «Eli, Eli, lema sabactani?» Que vol dir: «Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?» Alguns dels qui eren allí deien: «Ara crida Elies.» Un d'ells anà corrents a prendre una esponja xopa de vinagre i la posà al capdamunt d'una canya perquè begués. Però els altres li deien: «Deixa'l estar. A veure si ve Elies a salvar-lo.» Jesús tornà a cridar amb tota la força i expirà. (Pausa, agenollats)

En aquell moment la cortina que tancava el santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix, la terra tremolà, les roques s'esberlaren, els sepulcres s'obriren i ressuscitaren molts cossos dels sants que hi reposaven; després de la resurrecció de Jesús sortiren dels sepulcres, anaren a la Ciutat Santa i s'aparegueren a molts.

Quan el centurió i els soldats que guardaven Jesús veieren el terratrèmol i tot el que havia passat, s'esveraren molt i deien: «És veritat: Aquest home era Fill de Déu.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 50,4-7)

Mi Señor me ha dado una lengua de iniciado, para saber decir al abatido una palabra de aliento. Cada mañana me espabilaba el oído, para que escuche como los iniciados.

El Señor me abrió el oído; y yo no resistí ni me eché atrás: ofrecí la espalda a los que me apaleaban, las mejillas a los que mesaban mi barba; no me tapé el rostro ante ultrajes ni salivazos. El Señor me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pedernal, sabiendo que no quedaría defraudado.

▶ Salmo responsorial (21)

R. *Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?*

Al verme, se burlan de mí, / hacen visajes, menean la cabeza: / «Acudió al Señor, que lo ponga a salvo; / que lo libre, si tanto le quiere.» R.

Me acorralla una jauría de mastines, / me cerca una banda de malhechores; / me taladran las manos y los pies, / puedo contar mis huesos. R.

Se reparten mi ropa, / echan a suertes mi túnica. / Pero tú, Señor, no te quedes lejos; / fuerza mía, ven corriendo a ayudarme. R.

Contaré tu fama a mis hermanos, / en medio de la asamblea te alabaré. / Fieles del Señor, alabadlo; / linaje de Jacob, glorificadlo; / temedlo, linaje de Israel. R.

Entrada de Jesús a Jerusalem. Pintura del beat Fra Angélic, Convent de Sant Marc (Florència)

▶) Aquesta imatge parla

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,6-11)

Cristo, a pesar de su condición divina, no hizo alarde de su categoría de Dios; al contrario, se despojó de su rango y tomó la condición de esclavo, pasando por uno de tantos. Y así, actuando como un hombre cualquiera, se rebajó hasta someterse incluso a la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo levantó sobre todo y le concedió el «Nombre-sobre-todo-nombre»; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

▶ Pasión de nuestro Señor Jesucristo según san Mateo (Mt 26,14-27,66) (Fragmento)

Desde el mediodía hasta la media tarde vinieron tinieblas sobre toda aquella región. A media tarde, Jesús gritó: «Elí, Elí, lamá sabaktaní». (Es decir: «Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?») Al oírlo, algunos de los que estaban por allí dijeron: «A Elías llama este.» Uno de ellos fue corriendo; en seguida cogió una esponja empapada en vinagre y, sujetándola en una caña, le dio de beber. Los demás decían: «Déjalo, a ver si viene Elías a salvarlo». Jesús dio otro grito fuerte y exhaló el espíritu. (Pausa, arrodillados)

Entonces el velo del templo se rasgó en dos de arriba abajo, la tierra tembló, las rocas se rajaron, las tumbas se abrieron y muchos cuerpos de santos que habían muerto resucitaron. Después que él resucitó salieron de las tumbas, entraron en la Ciudad Santa y se aparecieron a muchos.

El centurión y sus hombres, que custodiaban a Jesús, al ver el terremoto y lo que pasaba dijeron aterrorizados: «Realmente este era Hijo de Dios.»

COMENTARI

Passió de Jesús segons Mateu

Mateu ofereix d'entrada un gran horitzó doctrinal de la vida i de l'actuació de Jesús: la genealogia. També la Passió de Jesús se situa en aquest horitzó amb el parlament de Jesús en l'escena del seu empresonament. Un parlament poc versemblant (Jesús acaba de ser empresonat), però motivat per l'acció de resistència d'un dels deixebles. Jesús fa una defensa de l'actitud de no-violència; apel·la a la seva remarca en les temptacions: et penses que no podria demanar ajut al meu Pare? Cal tenir en compte el marc de la Passió anunciat en les escriptures: estem en l'horitzó del disseny de salvació de Déu.

El relat de la Passió de Mateu segueix pràcticament en tot el text de Marc. Però hi afegeix algunes notes personals que donen un altre sentit al text. L'episodi de la mort de Judes té l'efecte de treure ferro a les negacions de Pere. Mentre un es desespera, l'altre mantindrà l'esperança. La breu nota sobre la dona de Pilat justifica que el procurador refusi la responsabilitat de la mort de Jesús. I la intervenció del poble —«la seva sang sobre nosaltres i sobre els nostres fills»— subratlla que el poble ha renunciat a la crida de ser el poble de Déu. És el pas de l'elecció d'Israel a l'Església (cf. Mt 21,43). El tarannà eclesial que envolta la vida de Jesús a Mateu es fa palès un cop més en la Passió.

Finalment el sentit de la mort de Jesús. Jesús mor, com en Marc, amb un crit dramàtic. Tanmateix, l'horitzó doctrinal esmentat confereix a aquesta escena un sentit diferent i la confessió del centurió, compartida aquí amb els altres que eren amb ell, resulta menys rellevant. El text apocalíptic afegit per Mateu sobre el terratrèmol, l'obertura dels sepulcres i les aparicions dels ressuscitats a la ciutat santa després de la resurrecció de Jesús, és una invitació a veure la resurrecció al bell mig de la mort de Jesús. La mort-resurrecció de Jesús és el moment del gir escatològic fonamental. La mort de Jesús és l'inici de la resurrecció. És el misteri de la Pasqua de Jesús.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea de Formació

Formació dels professors de Religió

La formació d'un professor de Religió d'educació infantil i primària es realitza ja des de la Facultat de Ciències de l'Educació. Els alumnes de grau —infantil, primària o doble via—, poden cursar una matèria transversal, anomenada Cultura i Religió, de 6 crèdits, que es dona des del SAFOR (Servei d'Assistència i Formació Religiosa de la Universitat de Lleida). En arribar a 4t, poden cursar una optativa de Religió de 6 crèdits més i, finalment, a l'IREL completar els 12 crèdits restants que, un cop avaluats, els permetrà obtenir la DECA (Declaració Eclesiàstica de Competència Acadèmica). Aquesta els possibilita impartir l'assignatura de Religió, tant en centres públics com concertats.

El repte és formar un professorat adequat per a impartir l'ensenyament religiós escolar. Cadascun dels nois i noies, després de conèixer el currículum d'EI i EP, es familiaritza no només amb els continguts sinó també amb les metodologies i els materials que podrà després utilitzar a l'aula. Es tracta de motivar els alumnes a descobrir com el coneixement de la Bíblia i la cultura cristiana obren l'esperit, aporten saviesa a la vida i enriqueixen el seu bagatge literari, artístic i cultural.

Aniversari de la beatificació de Francesc Castelló

L'església de Sant Pere de Lleida va acollir la tarda de l'11 de març, l'Eucaristia commemorativa del XIII aniversari de la beatificació del jove màrtir. A la Missa hi

assistí l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, que dirigí el Rosari abans de la celebració. També ho féu una representació de la Confraria de «La Somereta» del populós barri lleidatà de Pardinyes, que destaca per la seva devoció al beat. Com tots els anys, també enguany tot i els seus 101 anys, assistí a la celebració la germana del màrtir, la Maria Castelló Aleu, qui es va traslladar a Lleida des de Saragossa, on resideix, acompanyada de diversos familiars.

L'Eucaristia fou presidida pel mercedari P. Joaquín Millán.

El missioner José Martín explica l'experiència de vint-i-quatre anys a Etiòpia

Amb motiu de la campanya d'animació missionera, la Delegació de Missions del Bisbat de Lleida cada any convida a un missioner. Enguany ha sigut el pare José Martín, de la Comunitat de la Consolata, qui ha estat uns dies a Lleida explicant la tasca missionera a Etiòpia, on ha residit durant aquests últims vint-i-quatre anys. La seva estada entre nosaltres ha sigut molt positiva, oferint-nos la seva experiència i el seu testimoni en col·legis, parròquies i delegacions. Li agraïm profundament aquest servei.

La UNER ha estat de festa

La Unió Eucarística Reparadora de Lleida ha celebrat el «Dia Universal de l'Obra». En aquesta ocasió s'uní al nostre grup un bon nombre d'adoradores eucarístiques. La taula presidencial la va ocupar Mn. Joaquín Lax, juntament amb dues oradores.

Després d'una breu salutació a càrrec d'una representant local, iniciava la seva intervenció la germana Elisabeth Acosta. Seguidament fou la Sra. Oliva Díaz, presidenta del Grup UNER de Palència i directiva nacional, qui exposà amb paraules senzilles la seva gran experiència com a membre d'UNER i com a dona del nostre temps, esposa, mare i àvia, així com a cristiana compro-

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h. Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 13 d'abril. Diumenge de Rams:** —12 h, benedicció de Rams. Eucaristia, presidida pel Sr. Bisbe a la Catedral.
- **Dimarts, 15 d'abril:** —18.15 h, celebració comunitària de la Penitència a la Catedral. —19 h, Missa Crismal, presidida pel Sr. Bisbe. Catedral.
- **Dijous, 17 d'abril:** —10 h, Ofici de Lectura i Laudes a la Catedral. —20 h, Missa vespertina de la Cena del Senyor a la Catedral. —21 h, Hora Santa a la Capella del Santíssim a la Catedral. —22 h, Adoració Nocturna a l'Església de Sant Pere.
- **Divendres, 18 d'abril:** —10 h, Ofici de Lectura i Laudes a la Catedral. —10.30 h, Via Crucis a la Catedral. —19 h, Celebració de la Passió del Senyor a la Catedral.
- **Dissabte, 19 d'abril:** —10 h, Ofici de Lectura i Laudes a la Catedral. —23 h, Vigília Pasqual, presidida pel Sr. Bisbe a la Catedral.
- **Diumenge, 20 d'abril. Diumenge de Pasqua:** —12 h, Eucaristia, presidida pel Sr. Bisbe a la Catedral.

mesa amb la missió de l'Església. A continuació, es va celebrar l'Eucaristia i, en acabar, s'exposà el Santíssim i s'inicià la pregària. Aquestes han tingut present les necessitats de l'Església i del món. Finalment, la jornada va cloure amb un dinar de germanor.

AYUDANDO A VIVIR

Triunfar sin triunfalismo

Este domingo de Ramos en la Pasión del Señor celebramos la entrada triunfal de Jesús «manso y humilde» en Jerusalén. Una entrada que podemos contemplar desde diferentes perspectivas: desde la perspectiva de los fariseos, para los que comienza la cuenta atrás porque van a por él; desde la mirada preocupada de los más amigos de Jesús, admirados también de que haya cumplido su palabra y se haya arriesgado a volver; desde aquellos griegos que, según el Evangelio, «se interesan» por él; desde la gente que grita Hosanna, aunque después pedirán la libertad de Barrabás; o desde el mismo Jesús que toma la iniciativa, consciente de lo que significa su entrada en Jerusalén.

Los discípulos recubren con sus mantos las humildes monturas, la gente («numerosa») ornamenta el camino también con mantos y ramos. Esta entrada triunfal es un eco de la entrada de Salomón en Jerusalén (cfr. 1Re 1). Él es el Mesías y quiere darlo a entender

de una manera clara y limpia, aunque sin triunfalismos. Jesús busca su reconocimiento pero no desde la prepotencia, ni con alianzas ambiguas. Su entrada en Jerusalén es el cumplimiento de la utopía profética: llega un rey humilde (siervo) que convoca a todos (cfr. Is 62,11-12; Za 9,9-10). El signo es el Rey sobre un asno, la cabalgadura más humilde. Un Rey de paz que manifiesta una forma de señorío que no es dominación. Es el Cristo, lo ha hecho ver con sus obras y palabras, y ahora pide que se le reconozca en la ciudad del Mesías. Es como una ráfaga de luz en el camino de la Cruz, como lo será la Transfiguración en el monte Tabor.

Es preciso que contemplemos la Pasión desde la Resurrección (Pascua), sabiendo ya que la última palabra la tiene la VIDA. No se pueden separar: la muerte no se explica sin la resurrección y viceversa.

Como escribía un enfermo en su Diario: «Con tantas confluencias de trajes nuevos, niños que cantan

y palmas, pienso en esta paradoja de unas fiestas de sangre preparadas por un día de gozo sin límites. En realidad no hay tal contraindicación, porque la Cruz lo que hace es salvar y es, por tanto, fundamentalmente alegre. Cuando Cristo aceptó aquella feria del Domingo de Ramos, supo lo que se hacía. Es como en esas funciones en que al principio y al final salen los artistas tal y como son, para decirnos que el dolor y la sangre que hay por medio pertenece a la representación, pero que todos siguen vivos y alegres, que es lo importante. En la Semana Santa hay que llorar, porque es una pena que Cristo haya tenido que pasar eso por nosotros; pero, sobre todo, hay que reír y cantar, porque, ¡menudo cielo nos abre el Calvario en apenas unas horas!» (beato Manuel Lozano Garrido, el Lolo).

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† Joan Piris
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737